

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

DAGLIG FÖRTRÖSTAN

Matt 6:11 • Predikan G8B 2026-05-17 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Det är förstås ingen tillfällighet att Jesus säger att den som vill komma till himmelriket måste omvända sig och bli som ett barn (Matt 18:3). När han säger så talar han om ödmjukhet, men jag tror att vi också kan förstå det som ett barns förtröstan på sina föräldrars omsorg.

Det minsta av våra barn är fortfarande så liten att han inte bryr sig särskilt mycket om framtiden. Vi har haft några dagar är vårt äldsta barn har spelat fotbollsturnering, vilket innebär att mest min fru har åkt runt till olika fotbollsplaner i Göteborg och tagit med sig den lille. Han har ingen aning om vi åker norrut eller söderut. Han har ingen aning om hur länge vi kommer att vara borta eller när vi ska komma hem. Han vet inte när vi ska äta eller vad vi ska äta. Han lever helt i nuet och det enda han vill göra är att leka. Så han hittar någon pinne och sparkar på någon boll och rullar sig i gräset på en plats han aldrig har varit förut, helt tryggt med att hans föräldrar tar hand om honom.

Poängen är inte att vi ska bli som barn i alla avseenden för att komma till himmelriket. Men här finns en förtröstan som är ödmjuk och ren. Och det är något av vad den fjärde bönen i Herrens bön handlar om.

Böernas ordning

Herrens bön består av en inledning följt av sex böner och en avslutning. De tre första böerna handlar om Guds ära och de tre sista böerna handlar om vårt goda. Av de tre sista böerna handlar en bön om kroppsliga välsignelser och två är böner för själen.

Nu har vi alltså kommit till den fjärde bönen, men innan vi tittar på vad vill säga, låt oss lägga märke till ordningen. Det börjar med tre böner om Guds ära. Förklaringen till det är enkel, nämligen att Guds ära är mer värd än något annat. Kristus sökte sin Faders ära i allt och föredrog den framför allt annat (Joh 8:50) och i den grad vi liknar honom gäller detsamma oss.

Men vi söker inte Guds ära framför allt annat bara för att den är mest värdefull utan också för att det är syftet med våra liv. När vi söker Guds ära först kommer vi att leva som mest enligt vårt syfte, vilket gör oss som mest lyckliga och förverkligade som människor.

Samtidigt måste vi se att det förutsätter att vi blivit födda på nytt. För en människa som inte är född på nytt blir Herrens bön obegriplig. Den naturliga människan, som Johannes döparen säger, "kommer från jorden och talar av jorden" (Joh 3:31, jfr Joh 3:6). Lika lite som en snigel kan flyga och sjunga som en koltrast kan en naturlig människa söka Guds ära framför sin egen.

Så, om vi har blivit födda på nytt och har en vilja att söka Guds ära framför vår egen så blir frågan om vi då också är redo att bli förödmjukade för att Guds ära ska lyftas högre? Vi läser i Apostlagärningarna 5:41 att apostlarna var "glada att de ansetts värdiga att bli förnedrade för Namnets skull". Eller om vi är villiga att släppa taget om viktiga relationer för Guds äras skull? Jesus talar om att den som vill följa honom måste hata, det vill säga, sätta Kristus högre än "sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv".

Precis som generationer av kristna före oss lever vi i en tid då trofasthet mot Kristus sätts i konflikt med lojalitet mot världen. Den första lärdomen av att bara se ordningen i Herrens bön är att söka Guds ära framför allt, vilket kommer att innebära en verklig kostnad för var och en här inne.

Låt oss då titta på den fjärde bönen, som i Matteusevangeliet lyder: "Ge oss i dag vårt dagliga bröd." Jag ska kommentera bönen ord för ord och delar upp predikan i fem punkter (den första och sista är lite längre).

I. "GE" – ALLT ÄR EN GÅVA

För det första: "ge". Det är insikten att allt vi har, har vi fått som en gåva. Jakobsbrevet 1:17 säger,

Jakobsbrevet 1:17 (SFB-15)

¶Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan. Det kommer ner från ljusens Far, som inte förändras eller växlar mellan ljus och mörker.

Bönen om dagligt bröd är en bön som liknar Agurs bön i Ordspråksbokens 30:e kapitel.

Ordspråksboken 30:7-9 (SFB-15)

¶Två saker ber jag dig om,
neka mig dem inte intill min död:
¶Håll falskhet och lögn ifrån mig.
Ge mig varken fattigdom eller rikedom,
men ge mig den mat jag behöver.
¶Annars kan jag bli så mätt
att jag förnekar dig och säger:
"Vem är Herren?"
eller så fattig att jag stjälar
och vanhelgar min Guds namn.

Han ber att varken behöva vara fattig eller rik. Eftersom rikedom tycks leda till högmod och en känsla av att man är tillräcklig i sig själv. Och fattigdom tycks leda till att man i desperation bryter mot Guds bud och försöker att rädda sig själv. Nej, säger Agur, låt mig ha ett tacksamt hjärta som i glädje vill förtrösta på min himmelske Fader. Ingen fåfång självtilllräcklighet och ingen fåfång självhjälp. Jag ber om det som är gott för mig.

Allt vi har, har vi fått som gåva. Allt. Vår tro är en gåva från honom. Vishet är en gåva från honom (Jes 28:26). Rikedom är en gåva från Gud (2 Krön 1:12). Fred är en gåva från Gud (Ps 147:14). Hälsa är en gåva från Gud (Jer 30:17). Regn är en gåva från Gud (Job 5:10). Allt. Vad betyder det för oss? Jag vill ge fem tillämpningar och två kommentarer.

1. Se fattigdomen i oss själva

För det första: själva grundförutsättningen för att se att allt är en gåva är att se att vi inte har något i oss själva. Vi lever helt och hållet på de gåvor som Gud ger. Allt vi har kommer ur hans goda förråd. Djävulen försökte lura Eva i paradiset med att säga att vi skulle bli som gudar, men verkligheten är att vi inte har någonting om inte Gud ger oss det.

2. Sök Guds gåvor som svar på bön

För det andra: eftersom allt vi har är gåvor från Gud, låt oss då söka Guds gåvor som svar på bön. Bön är det medel som Gud bestämt genom vilket han ger sina gåvor i kärlek. Det är genom bön vi övar oss i den förtröstan som karaktäriserar ett Guds barn. Vänner, låt oss hela tiden bära på ett ”Fader” i vårt inre, så att vi ständigt talar med honom om allt som sker och allt vi önskar.

3. Vi kan inte hävda meriter

För det tredje: om allt vi har är en gåva från Gud innebär det att vi inte kan komma till honom och peka på våra meriter. Vi kan inte komma till honom och säga ”betala vad du är skyldig!”. Alla de affärstransaktioner vi sysslar med i förhållande till Gud kastar en skugga över hans godhet.

När kung David hade samlat ihop allt material som behövdes för att bygga templet bad han till Gud, förundrad över alla rikedomar, och sa ”allt kommer från dig, och ur din hand har vi gett det åt dig” (1 Krön 29:14). Allt vi har att ge till honom kommer från honom. Allt vi har att ge, ger vi ur hans hand.

Om vi älskar Gud är det för att han har gett ett hjärta som älskar honom. Om vi lovprisar honom är det för att han har gett en kropp och en vilja att göra det. Om vi ger av våra ägodelar till andra så är det för att han har gett dem först.

Vänner, det här är en viktig poäng. När israeliterna gick genom öknen sände Gud varje dag manna för att de skulle ha allt de behövde. Men det var inte tillräckligt för dem. Efter att förundran över Guds godhet hade blivit vardag för dem klagade de och grät över att de bara hade manna att äta. De ville ha kött, vem skulle ge dem kött? Fjärde Mosebok 11:31 berättar att Herren då gav dem vaktlar, men sedan slog dem med plåga eftersom de hade gripits av begär och många dog. Psalm 106:15 kommenterar den händelsen och säger,

Psaltaren 106:15 (SFB-15)

¹⁵ Han gav dem vad de begärde, men sände tärnande sjukdom i deras själ.

Att komma till Gud med en känsla av att jag har rätt till detta, ”ge mig vad du är skyldig” är en förödande hållning. Han ger gåvor, av sin godhet och nåd – inte för att du kan vrida hans arm. Så låt oss sluta förhandla med honom som om vi hade något att erbjuda som han behövde.

4. Se att han ger av godhet

För det fjärde: eftersom allt är en gåva, se att han ger den av godhet. Vi kan inte förtjäna hans gåvor som lön – han ger goda gåvor som ett uttryck för den han är. Han är oändligt god. Det innebär att han inte tröttnar på att ge. Han är en oändlig källa av godhet. Det innebär också att han gläds i att ge (Mika 7:18). Som en mor som gläds av att amma sitt barn är det Guds glädje att ge goda gåvor. Han är inte motsträvig eller missunnsam. Han *vill* ge. Så låt oss komma till honom dag efter dag med hopp och tro.

5. Låt oss öva oss i tacksamhet

Så, för det femte: eftersom allt vi har och allt vi får är gåvor från ljusens fader, låt oss därför öva oss i tacksamhet – varje dag, varje timme. Det innebär att vi behöver motarbeta tanken att vi själva orsakat Guds gåvor. Det är så lätt att tänka att något gick bra bara för att jag jobbade så hårt med det. Självklart har vi ett ansvar att vara arbetsamma och flitiga, men allt vi har att arbeta med är gåvor från Gud. 5 Mosebok 8:18 säger att det är Gud som ger dig kraft att skaffa rikedom. Varje hjärtslag är en gåva från honom.

Där har vi fem tillämpningar utifrån slutsatsen att allt vi har är en gåva från honom. (1) Se fattigdomen i oss själva, (2) sök Guds gåvor som svar på bön, (3) vi kan inte peka på våra meriter och säga ”betala vad du är skyldig”, (4) se att han ger av sin oändliga godhet och (5) låt oss öva oss i tacksamhet.

Nu skulle jag vilja ge två kommentarer.

Skillnad på att be om temporala saker och andliga

För det första. Det är skillnad på att be om temporala saker såsom kroppslig hälsa och försörjning och andliga saker som syndernas förlåtelse, helgelse och frälsning. När vi ber om temporala saker ber vi under villkoret att det är vad vi behöver. Vi ber om det som är gott för oss. Vi vet inte alltid själva vad som är gott för oss och därför ber vi att Gud ger oss vad vi behöver enligt sin godhet.

När vi däremot ber om andliga saker som har med vår frälsning att göra ber vi i kraft av Jesus lidande, död och uppståndelse. Han har köpt syndernas förlåtelse åt oss som är förenade med honom genom tron. Jag menar förstås inte att vi ska komma till Gud och kräva syndernas förlåtelse. Däremot menar jag att vi inte behöver be med samma typ av reservation eftersom vi vet att syndernas förlåtelse är för vårt goda. Vi behöver inte be ”förlåt mina synder i den mån det är gott för mig.” I sådana frågor kan vi komma till Gud med en mer övertygad desperation, också när vi ber för andra.

Vi ber om det som är till hjälp för oss

Min andra kommentar är att också när vi ber om temporala välsignelser så ber vi om dessa för andliga ändamål. Vi ber om dessa jordiska saker, inte bara för vad det är i sig självt, utan för att det ska vara till hjälp för oss i vår kristna vandring. Vi ber om pengar i den mån de hjälper oss att leva ett liv till Guds ära. Om mer pengar innebär att vi lever ett liv där vi tänker mindre på honom och mer på oss själva så är det inte för vårt goda och då blir välsignelsen till en förbannelse.

Om du är singel och ber om en man eller en hustru så är det för att ni ska hjälpa varandra att växa som kristna. Detsamma gäller alla temporala välsignelser som vi kan längta efter.

Det här är ett viktigt perspektiv eftersom om vi bara ber ”ge mig mer” så är det utifrån ett begär som Bibeln varnar för på de mest kraftfulla sätt, som vi ska återkomma till i den femte punkten. Nej, som kristna lärjungar ber vi om vårt dagliga bröd i den mån det är gott för oss; i den mån det hjälper oss i vår kristna vandring.

Så – det var den första och längsta punkten. Nu tar vi tre kortare punkter.

II. "OSS" – VI BER TILLSAMMANS

Punkt nummer två: "oss". Vi säger "ge oss". Det innebär att vi ber tillsammans. När Jesus lär oss bönen tar han för givet att vi ber den tillsammans med andra och att vi tillsammans går till vår Fader och ber om det vi behöver. Vi ber inte bara för vårt eget kroppsliga och andliga goda, vi ber också för våra bröder och systrars kroppsliga och andliga goda. I Efesierbrevet 6:18 uppmanar Paulus oss att hålla ut i bön för alla heliga.

Vänner, det är en helt grundläggande kristen praktik att hålla ut i bön för varandra. På samma sätt är det helt främmande för oss att vi bara skulle be för oss själva. Vi är inte sniglar som gömmer oss inne i sina skal utan att bry sig om vad någon annan behöver, nej, vi är ett folk; vi är en familj; vi är ett hushåll; vi är en kropp och om en lem lider så lider hela kroppen. Det finns ingen annan kristen livsstil än att vara inbyggd i en lokal församling där vi är sammanfogade och sammanbundna med den helige Andes band, där vi delar varandras sorg och glädje.

Det innebär att vi hörsammar Paulus uppmaning och håller ut för alla de heliga. Vi tar fram vår församlingsmatrikel och ber för varje person vid namn. Vi nämner deras andliga behov och vi nämner deras temporala behov. Det innebär att vi håller oss informerade och frågar varandra hur vi kan be för varandra. Och det innebär att vi vänjer oss vid att vara öppna med att dela våra böneämnen med varandra. Vi är ett folk som ber tillsammans.

III. "I DAG" – DAGLIGT BEROENDE

Punkt nummer tre: "i dag" och "daglig". Vi ber inte om en livstids försörjning av bröd. Vi ber om det vi behöver i dag.

Samma lärdom som israeliterna i öknen

Det är samma lärdom som israeliterna fick göra när de samlade manna i öknen. När de såg mannat ligga på marken ville vissa samla så att det räckte hela veckan, men Gud gav dem bara så att det skulle räcka den dagen – utom dagen innan sabbaten då de skulle samla för två dagar. Och det knyter förstås också an till Agurs bön i Ordspråksboken 30 som jag redan har citerat, som är en bön att Gud ger precis vad vi behöver.

Fattig i anden

Det betyder inte att vi måste leva i fattigdom så att vi inte vet hur vi ska klara oss nästa dag. Poängen är snarare en fattigdom i anden, att förtrösta på Guds godhet dag för dag. Att erkänna sin tomhet utan honom och sitt dagliga beroende av allt gott från hans hand. Och det handlar återigen om att urskilja vad som är verkligt gott för oss från det som kommer att skada oss.

Det är en värdefull insikt att livet är skört och att vi inte kan veta vad morgondagen bär. Våra arbeten, vår hälsa, freden i vårt land, familj och nära vänner – det finns så mycket som kan förändras på ett ögonblick, och plötsligt kommer våra prioriteringar att vara helt annorlunda. Därför måste vår förtröstan gå tillbaka till Guds godhet och vetskapen att han alltid är den samma. *Det* är vår trygghet.

Kristus talar om oro

Lite senare i samma kapitel börjar Jesus tala om mammon. Mammon betyder "rikedom" och Jesus använder ordet som namnet på en avgud. Sedan fortsätter han att tala om bekymmer,

vilket är rätt kopplat till vad den här bönen handlar om. Tre gånger i samma kapitel uppmanar han oss att inte bekymra oss och han ger sju anledningar till varför. (1) För att livet är mer än mat och kläder, v 25. (2) För att ni är värda mer än andra varelser som Gud tar hand om, v 26. (3) För att det inte hjälper, v 27. (4) För att Gud har omsorg om er, v 28-30. (5) Hedningar bekymrar sig, men Guds barn behöver inte det, v 30-32. (6) För att Guds rike är viktigare, v 33. (7) För att morgondagen har sina egna bekymmer, v 34.

Poängen är att vi får nåd för varje dag. Ny nåd varje morgon. Ibland kan vi titta på kristna hjältar, martyrer som stått inför makthavare och talat med kraft och gett sina egna liv, och vi kan tänka "så skulle jag aldrig kunna säga". Men du har inte fått nåden för det idag. Du har inte fått morgondagens nåd ännu. Att be om vårt dagliga bröd handlar om förvissningen att när morgondagen kommer, kommer vår himmelske Fader att ge oss precis vad vi behöver, när vi behöver det.

IV. "VÅRT" – ÄRLIGT ARBETE

Punkt nummer fyra: "vårt". Vi ber om *vårt* dagliga bröd. Det kan låta lite märkligt, särskilt i ljuset av vår första punkt som handlade om att allt är en gåva. Om allt är en gåva, hur kan vi då tala om att brödet är vårt?

När vi säger "vårt" bröd är det en lärdom som handlar om arbete och rättvisa. Det handlar om arbete eftersom vetenskapen att vi får det som en gåva inte befriar oss från ansvaret och glädjen att arbeta för det. Vidare är det en lärdom om rättvisa eftersom vi inte ber om det bröd som inte tillhör oss.

Vilken sorts bröd är det som inte tillhör oss? Vi kan kalla det för lättjans bröd och stulet bröd. Vi tar dem i ordning.

1. Lättjans bröd

För det första: lättjans bröd. I Ordspråksbokens sista kapitel – 31 – har vi en "hyllning till en driftig hustru", en sorts idealbild av en hustru, även om det finns många lärdomar här också för män. En sak som karaktäriserar denna hustru är att hon "vakar över ordningen i sitt hem och [inte äter] lättjans bröd" (31:27). Det står i motsats till den late som beskrivs tio kapitel tidigare, i 21:25 som säger

Ordspråksboken 21:25 (SFB-15)

²⁵ Den lates begär blir hans död, för hans händer vägrar arbeta.

Den late är den som inte vill arbeta utan bara vill leva på andras generositet. Men att äta lättjans bröd är att äta det bröd som inte tillhör oss. Paulus säger i Andra Thessalonikerbrevet 3:11,

2 Thessalonikerbrevet 3:11-12 (SFB-15)

¹¹ Men vi hör att vissa bland er lever oansvarigt. De arbetar inte utan gör allt möjligt annat. ¹² Sådana befaller och förmanar vi i Herren Jesus Kristus att arbeta i lugn och ro och äta sitt eget bröd.

Att "äta sitt eget bröd" är alltså det bröd man själv arbetat för. Det betyder förstås inte att alla som vill be Herrens bön måste ha heltidsjobb utanför hemmet. Det finns många sätt att arbeta, och man gör det utifrån de kroppsliga förutsättningar Gud har gett. Den enda poängen här är att vi inte ska äta lättjans bröd och undvika arbete eftersom vi kan leva på pengar från andra.

2. Stulet bröd

Den andra kategorin av bröd som inte tillhör oss är stulet bröd. Det säger sig självt: vi kan inte be om *vårt* dagliga bröd om det innebär att vi skaffar det genom stöld eller bedrägeri eller på andra sätt som inte är Gud.

V. "BRÖD" – ALLA TIMLIGA VÄLSIGNELSER

Då kommer vi till den femte och sista punkten som handlar om ordet "bröd". Vad menar vi när vi talar om "bröd"? Här knyter vi ihop säcken och återkommer till en del frågor vi redan varit inne på.

Vi kan tala om tre innebörder i ordet "bröd". Vi lägger mest tid på den första innebörde som också är den mest uppenbara.

1. Allt nödvändigt för att leva

Den första innebörden i ordet "bröd" är att det sammanfattar alla temporala välsignelser i detta liv. Mat, kläder, husrum, värme och så vidare. Allt som är nödvändigt för att leva.

Här finns en lärdom att Jesus uppmuntrar oss att be för sådana vardagliga och jordiska ting. Ett kristet liv är inte ett liv där vi måste förneka oss all kroppslig njutning. Gud har skapat mat och gett oss den som en god gåva. Gud har skapat äktenskapet och gett oss att njuta av. Det finns sådana som kallar sig kristna och säger att man inte ska gifta sig och att man ska avstå från mat. Men aposteln Paulus kallar det för "onda andars läror". Hör vad han skriver i Första Timotheosbrevet 4:1,

1 Timotheosbrevet 4:1-4 (SFB-15)

4 Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer några att avfalla från tron och följa villoandar och onda andars läror, förledda av hycklande lögnare som är brännmärkta i sina samveten. De förbjuder folk att gifta sig och befäller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen. Allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse.

Så låt oss ta emot Guds goda gåvor med tacksägelse!

Risken med begär efter pengar

Och samtidigt, låt oss vara nöjda med det som Gud ger, även om det innebär att vi inte har lika mycket som andra. När vi ber om vårt dagliga bröd är det inte en bön om överflöd, nej, det är en bön om det vi behöver; om det som är gott för oss.

Här vill jag komma tillbaka till risken med begär efter pengar. Habackuk 2:5 talar om en man som är högmodig och spärrar upp sitt gap som dödsriket, han blir aldrig mätt. Paulus säger att begäret efter pengar är en rot till allt ont.

Josua 7:21 visar att begäret efter pengar orsakar stöld.

Matteus 26:15 visar att begäret efter pengar orsakar förräderi.

Första Kungaboken 21:13 visar att begäret orsakar mord.

Andra Timotheosbrevet 4:10 visar att det leder till avfall från tron.

Kolossierbrevet 3:5 talar om det som avguderier.

Hör vad Paulus säger om människorna i de sista dagarna, det vill säga, i vår tid.

2 Timotheosbrevet 3:2-5 (SFB-15)

”Människorna kommer att vara egenkära, pengakära, skrytsamma, stolta, hänfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvallriga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, hänsynslösa och högmodiga. De kommer att älska njutning mer än Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!

Vänner, begäret efter pengar är en verklig fara. Det har en andlig dimension där pengarna lätt förknippas med världslig trygghet och har en stor kraft att påverka hur vi ser på oss själva. Det är en fara vi alla måste vara medvetna om och målmedvetet arbeta för att motverka.

Hur gör man det? Här får du tre förslag.

1. Glädjen i förnöjsamhet

För det första: se glädjen i förnöjsamhet. Hebreerbrevet 13:5 säger, ”lev inte för pengar, utan nöj er med vad ni har.” Varför? För att ”Gud har själv sagt: Jag ska aldrig lämna dig eller överge dig.”

Om vi ska kunna vara nöjda med vad vi har måste vi se att Gud är god och *vill* vårt bästa, att han är vis och *vet* vårt bästa, och att han är suverän och *verkställer* vårt bästa.

Det innebär att om vi är nöjda med vad vi har, även om det är mindre än vad andra har, så är det många sorters nåd som är verksamma i våra liv. Det är *tro*, som säger att Gud gör allt för vårt bästa. Det är *kärlek*, som inte tror något ont om honom. Och det är *tålmod* som villigt underordnar sig hans vishet. Allt detta är gåvor som växer när vi är nöjda med vad vi har.

2. Begrunda farorna i materiellt överflöd

För det andra: begrunda farorna i materiellt överflöd. När vi är nöjda med vad vi har hindrar det oss från farliga frestelser. När vi är missnöjda som israeliterna i öknen är det ett gyllene tillfälle för djävulen att leda oss in i klagan och därefter till att ta saken i egna händer genom bedrägeri eller genom att offra andra saker som är viktigare såsom tid med vår familj och vänner.

Men om vi väl vinner den rikedom vi längtar efter så har vi många exempel i Bibeln på att materiellt överflöd gör att vi ser oss som tillräckliga i oss själva och oberoende. Gud säger i Jeremia 22:21, ”Jag talade till dig när det gick dig väl, men du sade: ’Jag vill inte lyssna.’” Självtilräcklighet föder högmod och högmod leder till döden.

Det har varit Israels synd allt sedan deras ständiga klagan på Guds omsorg om dem i öknen, och vi vore dårar om vi trodde att vi är immuna mot sådant eller att vi är bättre än dem. Så fort det gick väl för dem blev de högmodiga. Mjuka njutningar gör hjärtat hårt. Goda tider föder svaga män.

3. Övning i generositet

För det tredje: låt oss öva oss i generositet. Det finns ingen bättre övning att bryta pengabegärets makt över våra liv än att ge bort dem. Det är en motståndshandling, en sorts gerillakrigsföring mot mammon som syftar till att bryta rikedomens bojar. Det här är också

något vi behöver lära oss som svensk kultur. Det finns förstås mycket jag inte vet, men jag har upplevt en del olika kulturer i världen – både materiellt rika och fattiga – men jag har aldrig sett en kultur som är så svag på generositet som vår svenska.

Även om vår församling ligger långt över vad genomsnittliga svenska församlingar samlar in per medlem tror jag ändå att också vi har mycket utrymme att växa i det här avseendet. Inte nödvändigtvis för att vi måste få in mer pengar, utan för vår andliga hälsas skull. Vi lär oss att vara nöjda med vad vi har genom att öva oss i generositet.

2. Andlig mat

Det var den första innebörden av vad vi menar när vi säger ”bröd”. Vi ber om det som är nödvändigt för oss att leva. Och där finns en risk för pengabegär och en glädje i förnöjsamhet.

Den andra innebörden av vad vi menar när vi säger ”bröd” är andlig mat. Andra Petrusbrevet 1:3 talar om att Gud har skänkt oss ”allt vi behöver för liv och gudsfruktan”. Jesus själv citerar bibelordet att människan lever inte endast av bröd utan av varje ord som utgår från Guds mun (Matt 4:4). Jesus vill att vi ska se att vi inte kan leva utan bröd, men vi kan inte heller leva utan Guds ord. Vi ber alltså också att Gud ska uppehålla oss andligt och ge oss allt vi behöver.

3. Livets bröd

Men, och här kommer vi till den tredje innebörden i ordet ”bröd”, Jesus är också tydlig med att det finns ett bättre bröd, ett specifikt bröd som inte bara ger föda för en dag utan för all evighet. Han säger att han själv är livets bröd (Joh 6:35), att han är det bröd som kommer från himlen, vilket alltså är en anspelning på mannat i öknen (Joh 6:41) och att den som äter av det brödet ska leva i evighet (6:58), det vill säga, han är ett bättre bröd.

Så när vi ber Herrens bön och ber om vårt dagliga bröd är det också en bön om att ge oss Jesus, för i slutänden handlar allt om honom.

Världen tag, men ge mig Jesus
Världens fröjder snart förgå
Allting här är ovaraktigt,
Men Guds löften fast bestå

AVSLUTNING

Vänner, låt oss kämpa för att ha det rätt ställt med Gud och förtrösta på honom i livets alla omständigheter. I medgång och i motgång. I överflöd och i brist. I hälsa och i sjukdom. Jag avslutar med några verser från Psalm 34,

Psaltaren 34:9-11 (SFB-15)
9Smaka och se att Herren är god!
Salig är den som flyr till honom.
10Vörda Herren, ni hans heliga,
för de som vördar honom saknar ingenting.
11Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren saknar inget gott.